

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 12. XXI.ročník Vychází v prosinci 2023

Kristův Advent vytváří nespočet adventů

(Kristův skutečněný příchod, vytvořil nespočetné množství příchodů (adventů) lidí k Němu.)

Využijme dobu adventní, abychom na naši Zemi přišedšího Syna Božího a zároveň našeho lidského bratra navštívili, přišli k Němu. Ježíši, přicházíme k Tobě jako marnotratní bratři a sestry. Vyznáváme, že jsme zhřešili proti Otci i proti Tobě, proti Duchu lásky, proti pravdě i spravedlnosti, míru, pokoje. Přicházíme se svými hříchy. Vyznáváme je ve svátosti před Tebou milovanou církví. Přicházíme k tobě, věříme, že Ty jsi náš pokoj. Naše přicházení v době adventní bude naše setkávání s Pokojem, který můžeš dát jedině Ty.

Milí čtenáři, adventujme, přicházejme k Pánu. Tak naplníme smysl adventu i Vánoc. Účastí na bohoslužbách vydáváme svědectví o našich příchodech. Službou druhým o tom, že jsme pochopili, že láska se projevuje ve skutcích. Vyhledávejme chvíle v adventu, abychom se mohli v tichu s Kristem na nás čekajícím radovat.

Požehnanou adventní dobu, a i Vánoc vyprošuji.

J. Lízner

P.S. Vyprošujme také mír pro naši planetu. Naše modlitby ať směřují k usmíření mezi lidmi i národy.

Události pozoruhodné.

Dne 19.11.2023 se uskutečnil koncert k počtě sv. Cecilie. Iniciátorkou, organizátorkou byla paní Jana Mrázková, která pozvala své kolegy, učitele ZUŠ z Uhlířských Janovic, kteří v Kostelci učí a učící se děti k hraní. Skvělá spolupráce s rodiči, městem KnČL. Také přišlo hojně posluchačstvo. Výkon všech byl vynikající. Za farnost jsem vítal a projevil radost, že jim k této hudební slavnosti farnost může poskytnout krásný prostor. Poděkoval jsem také všem, kteří majíc dar nadání, rozdávají muziku. Byla uskutečněna dobrovolná sbírka přes 11 000 Kč na opravu varhan v Kostelci.

Myslím, že tam bylo nejvíc účastníků na koncertech, jež pamatuji. Zdá se, že Češi začínají věnovat kultuře a začínají se vnitřně obohacovat. V tomto případě by možná ekonomické zchudobňování naší země vzhledem k ostatním, nám umožnilo stávat se bohatými jinak.

JINÁ LIGA

Na začátku byla Myšlenka a tu Myšlenku měl sám Bůh
a ta Myšlenka byla Bůh.
Bůh ji měl vždycky od věků.

Tou Myšlenkou všechno začalo a bez ní nezačalo vůbec nic.
Ona je Jiskrou všeho života a Světlem na konci všech tunelů.
A to Světlo dosud svítí v tmách a žádná tma ho nezdolá.

To Světlo, co září v dětských očích, jednoho dne přišlo mezi nás.
Ta Myšlenka se stala skutečností, přistěhovala se k nám do města
a my jsme spatřili, jak je nádherná,
jakou nevýslovnou krásu má od Boha,
jak je laskavá a důvěrná.

Stala se člověkem, jedním z nás, přítelem po našem boku,
který nám zas a stále znovu šeptá do ucha: Mám tě rád!

Náboženství je totiž opium lidstva a kdekdo říká: Věřte, bude líp.
Ježíš je ale úplně jiná liga. Nepřišel se slogany ani s recepty -
prostě jen ukázal, jak vypadá BŮH.

JAN 1, 1-18
(Parabible, Alexandr Flek)

ČEKÁNÍ SRDCEM

V nákupních centrech slyšíme z reproduktorů celé týdny před Vánocemi koledy a jímavé vánoční melodie. Mají stupňovat nákupní horečku a oživit konjunkturu. Kdo ale nedovede čekat, ten cosi důležitého ztrácí. Ten, kdo si musí okamžitě splnit každé přání, stává se závislým na jakékoli potřebě.

Jsmo-li schopni čekat na splnění svého přání, zvládneme i napětí, které v nás ono očekávání probouzí.

Čekání ukazuje, že to podstatné nám musí být teprve darováno. Když čekáme na člověka, kterého máme rádi, těšíme se.

Každý z nás je očekáván. Každý jednotlivec má svůj význam. Bůh sám nás očekává, aby nám dodal odvahy k životu v pravdě. Kdo mu otevře srdce, kdo přijme jeho skrytou přítomnost, ten dospěje k poznání. Především v adventním období.

(Anselm Grün) Vybrala M.V

KDO CHRÁNIL JEŽÍŠE, KDYŽ BYL NEJZRANITELNĚJŠÍ?

A byl vůbec někdo takový? - Opravdu byl! A činil tak úplně „po Ježíšovsku“
Nebudu Vás napínat. Josef přece!

Ježíšovi šlo o život přece už mnohem dřív, než o Velikonocích. V době, kdy
byl naprosto bezbranný! - Tehdy se Bůh úplně vydal na milost a nemilost
lidem. - Maria byla milostí plná...

A Josef to byl, kdo Jej svými rozhodnutími, svými skutky nejen chránil. On
Jej zaštitil – to je to slovo. – právě Josefa si Bůh zvolil za svůj štít!

Určitě Josefa bolelo, když zjistil, že je jeho vyvolená těhotná. - A nikoli s
ním. Byl to zralý muž, bez komplexů. - Nepotřeboval se mstít. Bolelo jej to z
lásky. Proto chtěl dát Marii svobodu. Určitě se domníval, že existuje kdosi
pro ni a pro to dítě... Jenže tu nikdo takový nebyl. A tak to Josef vzal na
sebe. Tak jako za 33 let na to, Ježíš *to vzal na sebe za nás!*

*Moc ráda bych se dostala do nebe! A jedním z důvodů, proč tam fakt chci a
těším se tam - je Josef. Já si s Josefem chci podat ruku! A tolik se těším na
stisk ruky tesaře z Nazareta. („Co může být z Nazareta dobrého“, říkali
farizeové)*

Martina Zichalová

MĚSÍC DARŮ

Prosinec začíná Mikulášem a končí Vánocemi. Tedy měsíc darů.
Slyšel jsem o dívce, která dostala k Vánocům od snoubence prsten
s drahokamem. Nebyl velký, ale na světle nádherně zářil. Její žárlivá
kamarádka si jej prohlédla: „Není to pravý diamant, je to napodobenina.“ Dívka
byla na pochybách. Že by jí její hoch dal jen laciný prstýnek? Otec vzal prsten
ke klenotníkovi. Ten jej dlouze zkoumal, až řekl: „Je to prvotřídní pravý
diamant!“

Divím se, že ta holka pochybovala. Přece už svého snoubence trochu
znala! Dárky, které dostáváme, nemusí hodnotit odborník, abychom se
dověděli, zda je to opravdu dar z lásky. Známe toho, kdo nám dárek věnuje.
Víme, kolik času a pozornosti nám až dosud věnoval. Proto i laciný dárek od
něho má cenu. Horší je to, když někdo dary uplácí své drahé, protože na ně
neměl a nemá čas. Snad doufá, že to velkolepý dárek nahradí, že si tím
člověka udrží. Nebo tím darem jen simuluje lásku. To je nejhorší.

Prosinec je měsíc darů, jakýsi druhý měsíc lásky v roce. Uprostřed
chladné zimy teplo lidských vztahů. A nejen lidských. Jsou i dary božské: Život.
Víra. Naděje. Láska.

Radostné Vánoce!

(fejetony, Musíš výš. Vybrala M.V.)

Mariánská poutní místa

104. Krnov-Cvilín, poutní kostel Panny Marie Sedmibolestné

Nad Krnovem je vrch Cvilín s poutním kostelem neodmyslitelnou dominantou kraje. Několikrát do roka se zde konají poutě a z města musíte zdolat k tomuto nádhernému místu téměř 222 schodů.

Podle pověstí sahá historie tohoto místa až do doby krále Přemysla Otakara II., kdy zde měl být uctíván obraz Panny Marie Sedmibolestné, umístěn na dřevěném sloupu. Dnes na tomto místě stojí dřevěný sloup, pocházející z roku 1635. V roce 1273 přichází do Krnova františkánský řád minoritů, který se do historie tohoto kraje nesmazatelně zapsal.

Zakladatelem poutního místa Cvilín je člen minoritského řádu P. Kornelius Ottweiler, který inicioval zřízení dřevěné kaple sv. Kříže a Sedmibolestné Panny Marie v roce 1684. V roce 1721 začíná stavba zděného chrámu a na místě starého kostela byla postavena zděná kaple zasvěcena Sedmi Tajemstvím Kristovu hrobu.

Stavbu chrámu provedli Andreas a George Gans, otec a syn, stavitelé z Krnova. Nádherná fresková výzdoba pochází od brněnského malíře Františka Ecksteina. Vnitřní zařízení bylo postupně pořízováno z četných darů. Pro 54 metrů vysoké věže byly odlity zvony. Jeden ze zvonů byl odlit přímo na Cvilíně. Pro velký počet poutníků byla na Cvilíně zřízena noclehárna a hostinec.

V roce 1786 byl kostel z nařízení císaře Josefa II. uzavřen a měl být zbořen. Byl však vykoupen čtyřmi krnovskými měšťany. Znovu otevření kostela bylo dosaženo již v roce 1795, před tím však musela být vystavěna kolonie Mariánského Pole s 18 domy, aby kostel mohl být pro tyto obyvatele otevřen.

Řád minoritů cvilínský kostel znovu získal až v roce 1940. Stalo se tak výměnou za pozemky, které město nutně potřebovalo ke svému rozvoji. Válečné události v roce 1945 kostel velmi poškodily, minoritský řád provedl všechny opravy. V roce 1950 byl klášter sídlící ve městě zrušen, znovu obnoven byl po roce 1989 a vrácen řádu. V letech 1994–1996 byl vybudován poutní dům sv. Josefa, který slouží především řeholníkům a věřící mládeži.

Od 17. stol. se traduje legenda o léčivé moci obrazu Panny Marie Sedmibolestné, který je umístěn na hlavním oltáři. Hlavní pout' je v neděli blíže k svátku Bolestné Panny Marie. Poutní kostel je duchovní perlou Slezska a je přezdíván Slezský krnovský Kopeček.

Vybral R. Jozíf

Jan Blažej Santini-Aichel

*3. února 1677 Praha– †7. prosince 1723 Praha

V prosinci si připomínáme úmrtí významného českého barokního architekta italského původu, který se proslavil svým jedinečným stylem nazývaným barokní gotika.

Jan Blažej Santini zemřel po delší nemoci 7. prosince 1723 v Praze a je pochován dle posledního přání na dnes již zrušeném hřbitově u bývalého kostela svatého Jana Křtitele v Oboře v dnešní Šporkově ulici.

Nám nejbližší památka tohoto architekta je kostel sv. Prokopa v Chotouni. Zdejší kostel byl původně postaven v letech 1708-1710 jako kaple náhradou za zničenou poutní kapli sv. Prokopa. Stavba byla zahájena za osobní účasti Jana Blažeje Santini-Aichla. Vnitřní výzdoba byla dokončena později a stavba byla vysvěcena v roce 1717.

Dnešní podoba pochází z přestavby kaple na kostel v roce 1900. Tato přestavba byla vlastně vynucena zbořením středověkého kostela sv. Petra a Pavla. Tak se vlastně původně zámecká kaple sv. Prokopa stala novým filiálním kostelem v Chotouni, který pak po roce 2019 prošel dalšími opravami.

O Santiniho autorství se dříve vedly spory, ale nyní je tento kostel nezpochybnitelně zařazen mezi Santiniho díla.

Hlavní oltář je pseudorománský z roku 1863 s obrazem od J. Helicha. Z původního kostela byl přenesen na boční oltář obraz sv. Petra a Pavla z roku 1721, jehož autorem je pravděpodobně Petr Brandl. V současnosti je uložen na bezpečném místě v depozitáři. Barokní kazatelna je z doby po roce 1710. V 90. letech minulého století byla její výzdoba ukradena.

Na věži je zavěšen 45 cm vysoký zvon z roku 1664 od pražského zvonaře Mikuláše Löva z Lövemberku.

Vybral R. Jozíf

Rybova mše vánoční 2023

Přijďte s námi zažít opravdové vánoce!

23. prosince v 19.15 hod.

Koncert Ondřejov

Sportovně kulturní centrum

24. prosince ve 24.00 hod.

Mše svatá – Mnichovice

Kostel Narození Panny Marie

26. prosince v 10.00 hod.

Mše svatá – Hrusice

Kostel sv. Václava

26. prosince v 17.00 hod.

Koncert na zámku

V Kostelci nad Černými lesy

8. ledna 2024 v 17.00 hod.

Koncert v Říčanech

Kostel sv. Petra a Pavla

Nejnovější informace naleznete na www.rybovky.cz

Chcete se k nám připojit?

Napište na vydrar@razdva.cz

Betlémské světlo 2023

9. 12. 2023 Ceremoniál Betlémského světla v Linci

10. 12. 2023 Přivítání v brněnské katedrále na Petrově

16. 12. 2023 Rozvoz skautskými kurýry po republice a začátek místních akcí

Více na betlemskesvetlo.cz

Z farní rady:

V pátek 15. 12. 2023 duchovní zamyšlení P. Michaela Slavíka na faře
v Kostelci. Začátek v 17,00 hod. Mše sv. bude 18,30 hod.

V sobotu 9.12. 2023 rorátní mše sv. v 18,00 hod.

Jsou zvány rodiny s dětmi.

Ohlášky bohoslužeb o Vánocích budou na webových stránkách farnosti a na nástěnkách.

Bohoslužby

V Kostelci

24. prosince 2023 ráno v 8,45 hod.

Večer půlnoční mše sv.

Hod Boží vánoční v 8,45 hod.

31. prosince 2023 v 17,00 hod.

Nový rok 2024 v 16,00 hod.

V Kouřimi

24. prosince 2023 v 11,00 hod.

Večer ve 22 hod.

25. prosince 2023 v 11 hod.

Končí nám Církevní liturgický rok a je dobré abych vydal počet z hospodaření farnosti. Chtěl bych poděkovat Vám všem, že jste mě velmi srdečně mezi sebe přijali. Poznal jsem hned od začátku mezi Vámi obětavé bratry a sestry ochotné všemožně pomoci. A to jak s vyučováním dětí a mládeže, se zpěvem při liturgii, s hrou na varhany, s úklidem kostela, vždy čerstvou květinovou výzdobou, s ministrantskou službou, a zvláště si vážím těch, kteří tuto službu podporují a předcházejí modlitbou svatého růžence a adorací Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti oltářní.

V naší arcidiecézi se letos převádějí lesy z majetku farností do majetku nadace arcidiecézních lesů. Připravujeme tedy před převedením vykácení souší na otop. Arcidiecéze připravuje také aplikaci na bezhotovostní dary, příspěvky a sbírky nazvanou Donátor, tedy dárce, a je už přístupná v přípravné verzi na internetu na donator.cz. Každá naše farnost také přispívá pravidelnými odvody ze sbírek na platy kněží do fondu svatého Vojtěcha. Zatím jsou platy kněží z velké části hrazeny ze státních restitucí, ale ty budou brzy vyčerpány (r.2029) a budeme se muset sami postarat.

Proto jsme obnovili ve farnosti činnost ekonomické rady a zatím sbíráme podklady pro dobrá rozhodnutí. Na farní účet dorazily státní dotace na opravy kostelů svatého Štěpána v Kouřimi, svatých Šimona a Judy ve Viticích a svatého Matouše v Maloticích.

Pokračují restaurátorské práce na oltáři svatých Andělů strážných v Kostelci s přispěním dotací z města. Na pomoc při opravách a údržbě kostelů a far máme k dispozici diecézního technika, který nám vydatně pomáhá a sám obětavě dělá i menší nutné opravy, aby se nezvětšovaly škody. S nájem a pachtu a se všemi smlouvami pomáhá vikariátní referent správy majetku z arcibiskupství. Nad našimi účty a finančními záležitostmi bdí sestra účetní z arcibiskupství.

Všem, kteří přispívají do nedělních sbírek i jejich rodinám, ať Pán Bůh štědře oplatí svým požehnáním, Ježíšovou svátostnou milostí a světlem Ducha Svatého v jejich duchovních i hmotných potřebách.

Rád bych Vás, kteří můžete pomoci, požádal o pomoc. Jedná se o drobné řemeslné práce, které zvládneme po domácku. Porovnat posunuté tašky na střeše, zkontrolovat zavřená okna, vyčistit žlaby, upravit dětem na faře skříňku, převést kamna a podobně. Otec Jaroslav ani já bychom to všechno dělat neměli, neměli bychom pak čas na hlavní věci. Budu rád, když mě oslovíte.

Na závěr pro povzbuzení ke službě citát z katechismu a několik zásad, které jsem se při pomoci v Církvi převzal od kněze a svého duchovního Otce:

“Na světě jsme proto, abychom sloužili Bohu-Otci i Synu i Duchu Svatému - a po smrti se dostali do nebe. Bohu sloužíme tak, že 1.věříme v Pravdu, kterou nám v Ježíši Kristu zjevil, 2.žijeme ze svátostí v milosti posvěcující a 3. plníme přikázání, které nám v Církvi dává.

Každá farnost se pozná podle zaměření. Bud' je zaměřená na sebe, na svou faru, své spolčo, - nebo na Ježíše, svého Pána a na lidi okolo sebe, kteří mnohdy do kostela ani nechodí, a ke kterým je Ježíš posílá.

Říká se, že onen tzv. "hluboce věřící" křesťan, se pozná podle své modlitby. Dobrá rodina podle toho, jestli se večer sejde u společného stolu a spolu se pak pomodlí. Dobrá farnost se zase bezpečně pozná podle toho kolik bratrů a sester se sejde při úklidu kostela, a pak, když je uklizeno, na adoraci. “

Otec arcibiskup Jan po nastoupení do naší arcidiecéze dal na začátku podnět k založení adorační iniciativy v každé farnosti. Je to výzva i pro nás. Bez modlitby je každá činnost a rozhodnutí jen mrtvým skutkem. Děkuji všem, kteří se modlí - za farnost, za kněze, za katechumeny, za ty, kteří ve farnosti pomáhají a zvu vás všechny k této modlitbě.

br.ivan

Karel Čapek

Spisovatel Karel Čapek byl symbolem první republiky, právě proto byl po podepsání Mnichovského diktátu vystaven útokům.

Ve středu 23.listopadu 1938 navštívil Čapka ve Strži novinář Mister Esquier a nabídl mu azyl v Anglii. Čapek, ač to nebylo jeho zvykem, odsekl: *„Nic nechci a nic nepotřebuji. Co jsem chtěl, není. Co jsem potřeboval, bylo mi vzato. I Anglii jsem měl rád. Mr. Chamberlain mi ji vzal. Můžete mi vrátit mou zemi? Proč se o mne zajímáte, jestliže jste se v Mnichově nezajímali o mou zemi?“*

Mnichovem se zhroutila republika a některé kruhy se dostaly do nepřírozeně veselé nálady. Začaly se dít věci. V polovině listopadu 1938 přišel zákaz promítat Bílou nemoc. Nobelovu cenu za literaturu Čapek také nesměl dostat. Když Karel Čapek zemřel, žádná kulturní instituce mu nechtěla vypravit pohřeb. Národní muzeum i Národní divadlo se jen vymlouvaly. Za této situace se Čapkovi přátelé v čele s Juliem Firtem obrátili na strahovského opata dr. Metoda Zavorala. A tento starý pán projevils víc statečnosti a osobní odvahy než mnozí jiní. Ve spolupráci s kanovníkem Staškem zorganizoval pohřeb Karla Čapka na Vyšehradě ve čtvrtek 29. prosince 1938. Stovky lidí postávaly v dlouhém studeném dešti, choulily se do zimníků pod deštníky, aby vyjádřily zesnulému své sympatie. Po mši svaté ve vyšehradském chrámu nesli rakev ke hrobu Ferdinand Peroutka, dr. Karel Steinbach, Rudolf Jílovský, dr. Jan Stránský, Edmond Konrád a zmíněný Julius Firt. Jménem českých spisovatelů promluvil Josef Hora a za přátele se rozloučil Ferdinand Peroutka.

V den, kdy Čapek zemřel, vyšel v Lidových novinách jeho poslední fejeton. Končí slovy: *"Co dělat, je hrozně daleko od národa k národu; všichni jsme čím dál tím víc sami. Už bys raději nikdy nevytáhl paty ze svého domova; raději zamknout vrátka a zavřít okenice, a teď' nás mějte všichni rádi. Mně po nikom už nic není. A teď' můžeš zavřít oči a tiše, docela tiše říkat: How do you do, starý pane v Kentu! Grüss Gott, meine Heren! Grazia, signor! Á votre santé!"*

Začátkem roku 1939 pak ještě vyšlo jeho poslední novela „Život a dílo skladatele Foltýna“, kterou už dokončovala jeho žena Olga Scheinpflugová. Pro její hloubku, stálou aktuálnost a krásu české řeči k tomu nejkrásnějšímu co napsal. Psal ji v nejhorších chvílích svého i národního života, kdy se posouvaly a bortily hranice našeho státu v čase mezi beránkem a vlkem a on sám dozrával k poznání, že lidské i národní utrpení je kaplička, v níž je člověk sám jen se svým Pánem Bohem.

R.Jozíf

P.S. Podle svědectví Julia Firta, které uveřejnil po válce už zase v emigraci, Karel Čapek nebyl agnostik, ale naopak věřící katolík. Ostatně on to byl, který ovlivnil právě Julia Firta, aby se nechal pokřtít.

Barometr

Při plavbě po mořích bývá neocenitelným pomocníkem barometr, který i několik hodin předem varuje před bouří. I pro plavbu přes „oceán života“ nám Bůh dal „barometr“. Změna klimatu s jejími účinky, jako je například zvýšení hladiny moře, pak světové finanční a hospodářské krize, morální krize a nebezpečí terorismu na jedné straně a přibývajícím dohledem států na druhé straně, reálné nebezpečí pandemie – to vše jsou stránky vývoje, které už nyní působí starosti. I v křesťanských médiích zaznívají názory, že výklad Bible by se měl přizpůsobit kulturnímu vývoji lidstva. „Barometr“ Bible zřejmě už dlouho ukazuje na políčko „bouře“! Hebrejščina má krásný pojem pro moudrost uvažovat v souvislostech a možných důsledcích, tím slovem je chochmes. Už v ráji chtěl být člověk jako Bůh nebo dnes podle jednoho reklamního spotu „Protože chci“ – výsledkem je pak spíš mešuge, tedy člověk bláznivý, potrhlý.

V knihách lidské civilizace je mnoho velkých a poučných příběhů. Jsou mnohdy plné tmy a nebezpečí. Někdy člověk ani nechtěl znát konec, protože nemohl být šťastný. Jak by mohl někdy být svět takový, jako býval, když se stalo tolik zlých věcí. Ale nakonec je to jen pomíjivá věc, tenhle stín. I tma musí skončit. Nový den přijde a až vysvitne slunce, bude svítit tím jasněji. Tyto příběhy, které něco znamenaly, v člověku zůstaly, i když byl ještě malý a nechápal proč. Lidi v těch příbězích měli spoustu možností vzdát to, vrátit se, ale nevrátili se, šli dál, něčeho se drželi. Věřili, že v tomto světě je ještě dobro, za které stojí bojovat.

Papež František ve své nové exhortaci o sv. Terezii z Lisieux píše, že hřích světa je ohromný, ale není nekonečný. Naopak milosrdná láska Vykupitele taková je, je nekonečná. A v tom je velká naděje pro prožití letošního adventu.

Bůh rozdává lásku marnotratně. Čas adventního očekávání dožrál. Čas se naplnil. Tehdy na konci Starého zákona přišel Mesiáš, v němž novým způsobem vstoupil do dějin Bůh, který je Láska. Zachránce, který má o člověka osobní zájem a projevuje mu lásku až do krajnosti. Tehdy začala nová etapa lidských dějin.

Vánoce pro nás nejsou jen oslavou historických narozenin Ježíše z Nazareta, nejsou jen svátkem rodinné pohody a míru, či dokonce jen svátkem dárků. Vánoce jsou příležitostí k nové naději, a to nejen v oblasti duchovní či náboženské. Vždyť i dnes platí, že těm, kdo ho přijali, dal moc Božích synů.

R. Jozíf

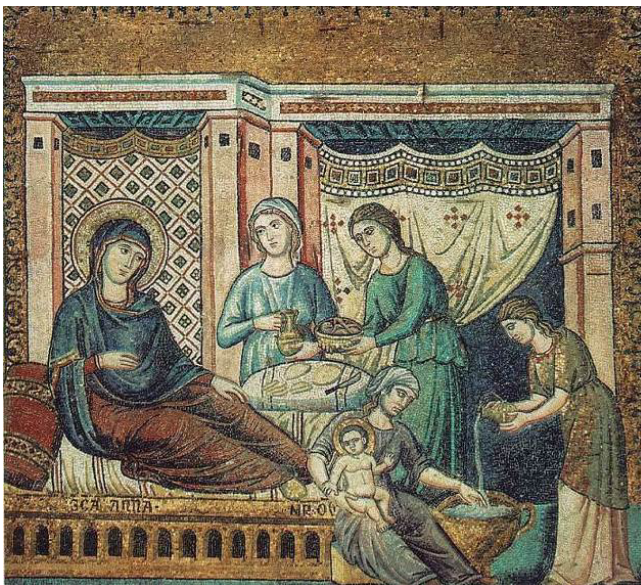
Z historického kalendáře

4.prosinec 1563	byl zakončen Tridentský koncil (460 let)
7.prosinec 1943	zrod Hnutí fokoláre italskou zakladatelkou Chiarou Lubichovou (80 let)
8.prosinec 1813	se narodil bl. Adolph Kolping, katolický kněz, sociální reformátor a zakladatel „Kolpingova díla“ (210 let)
10.prosinec 1968	zemřel Thomas Merton, jeden z nejvlivnějších katolických autorů 20.století, trapistický mnich (55 let)
14.prosinec 993	pražský biskup sv. Vojtěch vysvětil chrám nově založeného kláštera řehole sv. Benedikta v Břevnově u Prahy (1030 let)
14.prosinec 1948	na konferenci čs. katolických biskupů v Praze projednáno desetibodové memorandum prezidentu republiky, ve kterém žádali hlavně o zastavení útoku na Vatikán, papeže a o ponechání církevního školství a větší prostor pro katolický tisk. (75 let)
22.prosinec 1433	svatomartinský sněm husitů vyzval polní vojska, aby zanechala dalších bojů devastujících zemi (590 let)
22.prosinec 1948	hromadné zatýkání vedoucích činitelů katolické tělocvičné a kulturní organizace OREL (75 let)
24.prosinec 1938	zemřel Lev Skrbenský z Hříště, kardinál, pražský arcibiskup v letech 1899-1916, pak olomoucký arcibiskup v letech 1916-1920 (85 let)
25.prosinec 1938	zemřel Karel Čapek, český spisovatel a novinář (85 let)
29.prosinec 1888	se narodil Josef Beran, kardinál, pražský arcibiskup v letech 1946-1969 (135 let)
31.prosinec 2022	zemřel papež Benedikt XVI. (1 rok)
24.prosinec 1953	při srážce rychlíku a osobního vlaku u stanice Šakvice na trati Brno-Břeclav zahynulo 106 lidí a 104 utrpělo zranění (70 let)

<i>Uzávěrka příštího čísla je 23. prosince 2023</i>

Otec Pio jednou napsal: „Ustavičně upírám oči na východ a na noc, která mě obklopuje, abych mohl objevit tu hvězdu, která přivedla naše otce do jeskyně v Betlémě.“

Kéž i my objevíme a následujeme tu hvězdu, která nás dovede ke Spasiteli. Požehnané Vánoce, Boží pomoc a ochranu v celém příštím roce Vám všem vyprošuje redakce časopisu.

**Starokřesťanská mozaika v kostele
Santa Maria in Trastevere v Římě**

***Program bohoslužeb v našich farnostech a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách nebo je sledujte na farním webu, který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz***

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.